

KIADÓHIVATAL:
Kaposvár, Zárda-utca
17. szám.

Ide címzendők az
el-fizetési pénzek, hír-
detések és nyiltterek.

Megjelen minden
vasárnap.

Előfizetési díj:
Egész évre . . . 8 korona
Félévre . . . . . 4 korona
Negyedévre . . . 2 korona
Egyes számok 20 f.-ért
az elárultó helyeken kap-
hatók.

NÉPJOG

POLITIKAI HETILAP.

SZERKESZTŐSÉG:
Kaposvár, Zárda-utca
17. szám.

Ide címzendők a lap
szellemi részét illető
minden közlemények.

Megjelen minden
vasárnap.

Előfizetési díj:
Egész évre . . . 8 korona
Félévre . . . . . 4 korona
Negyedévre . . . 2 korona
Egyes számok 20 f.-ért
az elárultó helyeken kap-
hatók.

Az új-párt!

1867 óta annyit változtak idők és emberek, hogy természetes, ha az egyéni és köztevékenység céljainak, melyek szinte nem a régi célok többé, elérésére, új utakat új alakulásokat keres; mindenki éri hogy a mostani chaosból ki kell bontakozni, ha a megindult felozási prozesust megakadályozni még van erőnk.

Politikai életünkben a hypoczisis, az ámitás jutott uralomra, szabadelvűnek nevezi magát egy párt, mely nem szabadelvű, néppártnak, mely nem a nép pártja és 48-as függetlenségin k, melynek többsége midőn kivivhatná gyakorlatban, ha nem is a teljes függetlenséget, de annak előfeltételeit, tétlenségre, visszavonulásra kényszeríti legjobbjait s segítőjévé válik azon korránynak, melynél nagyobb ellensége Magyarország törvénybe iktatott, királyi esküvel erőitelt jogainak még a kiegyezés óta nem volt.

Nagy erdeklődésel vártuk tehát az új zászló kibontását, de megösmerve az új-párt programját reményünkben meg kellett fogatkoznunk, mert a program alkalmas lehet párt alakításra, de sehogy sem alkalmas arra, hogy vezér csillag legyen nagy éjjelünkben s megmutassa nekünk,

nyomorúságban tévelygőknek a helyes kivezető utat, hogy azon haladva nagy céljainkat elérhessük.

A jóakarataknak majdnem túltengését, a hazafiui igaz magyar érzésnek nyilvánulását megtaláljuk az új-párt programjában, de azért e program nem egyéb, mint a most létező egyes pártok legjobb kívánatainak együttes elősorolása.

A függetlenségi-párt törekvéséből átvész az új-párt, az önálló vámtérületnek, önálló nemzeti banknak követelesét. Átvész az annyi idő óta folyó parlamenti harcosoknak azon követelését, hogy a magyar hadsereg a tényleg nemzetivé s magyar szellemivé alakíttassék át, hogy érvényesüljön a nemzeti akarat e téren is, a minthogy ez jogunk s megillet bennünket.

Amde midőn ezeket az 1867-iki kiegyezésnek mostani keretében óhajtja érvényesíteni, léio, hogy igaz követeléseinek már megszületésükbe sirját ássa meg s követelése érvényesíthetőségének önmaga vágja el utját.

Báró Bánffy Dezsőnek az új-párt vezérének bizonyára vannak tel- és lefele elég keserű tapasztalatai, melyek állításunkat igazolják, avagy azt gondolja Bánffy Dezső, ha ő és pártja Deák Ferencz szellemében magyarázzák a kiegyezést, elfogyott talán a magja

is a Tisza Istvánoknak, a kik mindég készek azt Bécs óhajtása szerint elmagyarázni?! S reményli-e valóban a tapasztalt vezér, hogy ott az ő magyarázata inkább talál tetszésre s helyeslésre, mint az akármely alkalmi néven felszínre kerülő Tiszák-é?

Avagy hiszi-e Bánffy Dezső, hogy azok, kik már egy alkalommal minden oldalról cserben hagyták, csak azért loznak most igaz lélekkel hozzá csatlakozni, mert hazaszeretettel puritan elveket hirdet, avagy nem fogják-e ismét elárulni, hogy részesei legyenek a Tiszák lakomáinak?

Ha Báró Bánffy oly reményekben ringatja magát becsületes céljainak, programjainak elérésében, melyeknek teljesülése felülről tapasztalt makacsság és az alatt elterjedt tengernyi korrupcio folytán kizartnak látszik, akkor magát és a nemzetet is újabb keserve csalódásnak teszi ki; ez pedig nagy baj, mert e nemzet újabb csalódásokat már alig bír ki.

A megindult mozgalmat azonban kicsinyleni sehogy sem szabad, hisz maris a függetlenségi törekves győzelmének kell tekintenünk, ha az új-párt tagjai, kik meg hatalmúak voltak, vagy a hatalmasokat követték, szemben állottak azon eszmékkel, melyeket eddig a 48-as függetlenségipárt hirdetett, csupán

T A R C Z A.

Occupatio.

Irta: Pataky István.

— Én vagyok.
— Ezzel a fehér kezekkel, ezzel a nyájas úde arccal.

A leány felkaczagott.

— Sokat beszélsz uram. Régen volt, elfeledtem. De ez a kéz könnyen bírta a fegyvert, ez az övé volt puskaportól fekete is.

— Hát nem tudom. Ha te mondd, igazatok volt. Tudom, hogy 1878. szept. 7-én is itt harcoltál, messziről láttalak is, talán épen te küldted azt a golyót, amely jobb lábamat majdnem bénává tette s amiért még most is szabadságon vagyok.

— En nem lötelek meg — felelt a leány s elpruult.

— Nem lehet tudni. De nem baj, ha te meg is löttél, az a jó, hogy sértetlen maradtál. Azért jöttem ide, hogy megnézem ezt a helyet, ahol oly alaposan kikaptunk. Es lám téged találtak itt.

— En itt voltam azelőtt is.

— Látd Penna, a véletlen hozott össze. Az atyám kereskedő, ma amnak is ki kell lépni, én is leszek kereskedő. A ti tárgyaitokra mindig vevő.

— Akkor ide kell lejönnök uram, mert mi itt és a krupai piacon adjuk el faragványainkat, de el nem küldjük senkinek.

— Hát akkor lejövök. Jó lesz?

A lány ránézett a fiatal emberre.

— Miért kérded? — szolt végre — baj nem lehet belőle. De kérlek uram, most hagyj el, mert senki sem vesz tőlem.

— De még beszélni akarok veled.

— Ha nem hagy el uram, én megyek el.

— Pena szolt Kalmár — én beszélni akarok magával, ha itt nem, a lakásán az atyjá előtt.

— Ha rátalál? — felelt félvállal a lány.

— Tehát ha rátalálók szabad?

— Mondtam szabad.

— Ugy is en vele Pena. Találkozunk még.

A leány félvállról intett nembánólag. Kalmár elment.

— Pena nem állhatta meg, hogy utánna ne nézzen.

— Egy néhány nap eltelt. Rekenő nyári nap volt. Lyeku Mircsu egy vaddisnői házhoz szolt. Behatolt az erdőbe. Penna a ház előtt ült kézimunkával foglalkozva, közbe-közbe dalogatva a régi jó világról.

Onkéntelenül gondolt a kéknadrágosra, aki ugylátszik különb mint a többi. Eszébe jutott hargja, őszinte tekintete s a tisztelet, amellyel beszélt vele. Nem lehet

rossz ember — gondola Penna — és szép ember. Bár csak bosnyák legény volna.

— Itt vagyok! Szólt meg előtte egy hang. Es előlépet Kalmár vártás ruhában, fegyverrel válán, revolverrel oldalán.

Penna felsikoltott a megszólításra.

— Megijesztett uram!

— Megijedt Penna, aki husz csatában vett részt.

— Ah az régen volt.

— Most már más ugy-e Penna . . .

— De a szabadságot most is szeretem.

— Igen, azt mindnyájan szeretjük. Hol van atyja?

— Mindjárt itt lesz — felelt, — pedig esténél előbb nem várta.

— Akkor jó. Beszélni akarok veled.

— U veled, miért, miről?

— Hát megmondom. Még jobb ha magával beszélek előbb. Egy hete már hogy láttam. E hét alatt mindig kutattam, merre lehet és lássa meg álttam. Azt akarom mondani atyjának, hogy én magát nőül akarom venni, hites feleségül, az én holtig fogva tartó vallásom szerint. El akarom vinni atyját is magunkkal, hogy nyugáiban éljen velünk ott Magyarországon.

A leány fe ugrott, szívéhez szorítá kezét s fejét elfordítva a fiatal embertől szolt: Abból nem lehet semmi.

— Legyen nyugodt Penna. Ülön vissza a helyére. Halgassa meg.

list

2.

ezen állásukat nem csak feladták, de harcosaivá szegődtek országunk függetlenségének s ezáltal megélhetésünknek, vagyoni gyarapodásunknak.

Az új-párt megyénkben is szervezkedik, programjára még visszatérünk.

— (Az osztrákok ellenünk.) Mindjárt azt a kérdést is feltehetnénk, hogy mikor voltak mellettünk? A derék sógor most főképen a magyar katonai reformokkal foglalkozik. Azzal fenyegetőzik, hogy megtagadja a közös költségek megszavazását abban az esetben, hogy ha kiderül, hogy a reformok ellentétben vannak az osztrák katonai szellemmel. Érdekes, hogy az osztrák delegátusok nagyon megvannak elégedve a reformok ama mértékével, mely Tisza-Pitreich álláspontjaiban jut kifejezésre. Ez pedig azt jelenti, hogy a magyar nemzet éppen nincs megelégedve a Tisza-Pitreich-féle engedményekkel.

[A delegáció munkája] A mult hét a politikai világnak a delegációs hete volt amely alatt csendesen de, annál szaporábban folyt a munka. A nagy kérdéseken simán siklottak át a képviselő urak, illetőleg a „nagy” kérdéseket leszállították „formalitásokká” s amit lehet befullasztották a statisztikai iratok tengerébe. A vége az áldatlan közös ülésnek az, hogy a magyar parlament tehetetlen többségének kiküldöttjei itt is a kamarrilla, illetve a szoldateszka óhaja szerint szavaznak.

Roboz István

cikke a kaposvári irodalmi társaságról.

A mult számunkban megemlékeztünk arról a nemes mozgalomról, a melynek az a célja, hogy Kaposvárott egy irodalmi társaságot létesítsen.

E mozgalom élén, — mint jeleztük is, — Roboz István kir. tanácsos, a »Somogy« nagyérdemű szerkesztője áll, aki most egy magas szárnyalású gyönyörű cikket írt, amely voltaképpen a kaposvári irodalmi társaság zászlóbontását jelenti.

A nagy értékű cikket, amelyet a kiváló író és zsurnaliszta lapunknak beküldött itt közöljük:

En szeretem, feleségül akarom venni s mindig megbecsülni. Csak egy esetben nem lehet ebből semmi, vagyis akkor, ha maga nem akarja.

— Hát akkor én nem akarom!

— Ah, talán ez nem az utolsó szava.

— Ez nagy fájdalom volna. Mondja Penna, ugye-e nem utolsó szava?

— Utolsó szavam — rebegte, de nem mert Kalmárra nézni — utolsó. Mit szólnának hozzá azok, akik előtt a kéknadrágosok és a hozzátartozóik elleni gyűlöletet hirdettem. Maga elmegy, én itt maradok.

— Nem lehet. Hiszen lája, azok egy része akiktől fél, már régen csereberélnek Magyarországon, sőt sokan földeket bérelnek és nincs semmi bajuk.

— Ez igaz, ott van Todorov Trifon is, aki pedig azt mondta, hogy inkább meghalna, mintsem jó szót váltana egy magyarral.

— Na lássa.

— Mindegy, de én nem vagyok olyan, mint Todorov Trifon.

Ekkor haragos, dühös kiáltás hangzott a hegy felől. S ugraiva, dühös káromkodások közt közeledett Lyeku Mircsó. A vadkant és fegyverét eldobva, rohanva közeledett oda, ahol egy kéknadrágos leányának kezét szorongatta. A handzsár ott csillogott izmos kezében s kiáltotta, hogy leszeli a fejét leánya bántalmazójának.

Helybeli lapársaink közlik, hogy Kaposvárott irodalmi társaságot akarnak alakítani a helybeli és megyei írók, hírlapírók, a milyen társaságok már az ország számos megyéjében működésben vannak és pedig szép eredménnyel. A cél szép, nemes és hazafias s csak szerencsét kívánhatunk a kezdeményezőknél, ha azt a tüklyát sikerül nekik meggyújtaniok, a melyhez a lángot már több alkalommal szították, de a terv mindig dugába dőlt!

Mert mi az ily társaságok hivatása? Kezdő tehetségeket felfedezni, nevelni az irodalomnak.

A könyvirodalmat kedveltetni, terjeszteni, hogy általuk és bennük a műveltséget hintsük a lelkekbe. Sok neves írónk a párt-harczokban lekötött napilapok mellett dolgozik, itt keresik kenyerüket, existenciájukat; ahol minden szó elrepül, minden betű ázalék étellel bír. Ezeket az írókat visszahozni a könyvekhez, hogy munkájuk útján élhessenek; alkotásukban osszák szét a tudományt, történetünk, dicsőségünk, népünk erényeit világszerte.

Irodalmi nagyaink nevével, műveit minél ismertebbé tenni a közönség között. Egy Br. Cötvös, Vörösmarty, Arany, Jókai, Petőfi nevei messzebb hangzanak, mint bármily nagy aczel ágyúé; aztán ez öl, rombol, amaz termékenyít, virágosságot visz mindenfelé.

Czélja: saját kebeléből is a tehetségek jó alkotásait terjeszteni. Ha egy író maga áll vállalatára mellett, elporlik; ha a társaság üti rá pecsétjét, sokkal biztosabb az eredmény.

Felolvasásokkal szórakoztatni a közönséget. Egy írói gárda működésében mindig van bizonyos inger, hatás, mely tüzel, érdeklődést kelt.

Aztán az irodalomban nyelvünket szolgálni, mely kincsünk, talizmánunk, mindenünk!

A magyar irodalom pedig az a nemzetnek, a mi a nap a tenyészet, az életnek; világít, érlel, termékenyít.

Irodalmunk a magyarság millióinak erős páncezéla, a külföldi sugalmazott, vagy rossz indulatu sajtó támadásai ellen!

Védi nevünket, dicsőségünk, történeti multunkat.

Ime csak cse a tengerből; az irodalmi társaságok hivatásából.

Tehát csak előre, fiatal barátaim! Előre. Tömörülmi, alakulni. Egy porszem is valami; a porszemek milliárdjai édig érő pyramis!

Dolgozni, hatni; felolvasásokat tartani; az első estén ha többel nem, egy égő gyergyszállal! hiszen nem a gyertya világa teszi meg, hanem a cél, mit a társaság szolgál; az a tény, amit terjeszt!

De mielőtt az első lépés: megtennék íróársaim fontoljátok meg:

Tudna-e sokat túrni, sokat fáradni? kritikát, előítéletet legyőzni? jeget olvasztani?

Hogyne tudnának? Hiszen az északi sarkon még az óriás jéghegyek is megindulnak, ha rájuk süt a nap.

Tehát csak előre!

Somogy egyik legrégebb s mindig vezér vármegyéje volt az országnak; az első Apádok okleveiben már ott van; ez a föld, hol Kupa lázadás zászlaját fel-emelte; a mel látia IV. Béla bujdosásait. A hol Nagy Lajos anyja karjaiba borult. Nyögte a »örök rabiga«. Itt lengtek II. Rákóczy Ferencz szabadság zászlói. Lakosságának ősi erényei mindig tündököltek, — tán most is ott lesz egy irodalmi nagy keresztelésen, midőn szépért hevílő fiai a művelődés, édes nyelvünk oltárainál meggyújtják az áldozat üzét!

Mi pedig a t. közönséget, mely itél, uralkodik s így a hatalom az övé, — kérjük a támogatásra.

Roboz István.

HIREK.

— Karnevál herceg halála. A jó és vidám Karnevál herceg hushagyó kedden zajosan kimult. A kaposváriaknak nincs okuk panaszkodni a derék herceg évadjára, mert az bizony az idén elég zajos volt. Az idei farsang alatt feltűnően sok bált és egyéb táncmulatságot tartottak, ezért vig volt Karnevál herceg élete az idén Kaposvárott, vig volt a halála is. Nyugodjék békében a legközelebbi feltámadásig.

— A kaposvári áll. elemi iskolai gondnokságba az 1904-1909 évekre Tallián Gyula főispán a következőket nevezte ki: elnökké Gabs ovics Károly vármegyei főjegyzőt, tagokká: Bakonyi, Ferencz

Penna és Kalmár felállottak. Kalmár elővonta revolverét.

Penna habozva állt. Küzdött, de nem sokáig.

Atyja elé ugrott.

— Atyám, ne bántsd! Ő nem rossz ember. Ha megőöd, engem is megölsz.

Az óriás megállt. Csak azt értette, hogy ő leányát megöli. Ő, aki cseppenkint adná vérét lánya boldogságáért.

Hirtelen koppant valami. A revolver volt, melyet Kalmár eldobott.

Lyeku Mircsó nézett a fiatal magyarrá.

— Eldobtad a fe yvert! — kérde — azt hiszed, mert fegyvertelen vagy nem bántalak. Meghalsz, meghalsz.

— Jó csak hallgass meg előbb — felelt Kalmár.

— Téged meghallgatni? inkább siketeljek meg.

— Atyám, engem halgass meg. Azt mondtam nem rossz ember, ő engem feleségül akar venni az ő válása szerint pap előtt. De én azt mordiam nem megyek.

— Fel tetted — felelt könnyebűlten Mircsó.

— De most mást mondok atyám. Azt hogy hozzá megyek feleségül ha te is akarsz.

— En? — csodákozott Mircsó?

— Igen, igen. Látod ő világozott fel,

hogy hiszen Todorov Trifon is ott van már Magyarországon. Miért tovább a nagy gyűlölet? Elvisz a nagy Magyar Alföldre. Eljősz te is. Hiszen ha nem jól banna velem, ott leszel te, aki meg fogsz boszulni.

— De meg ám! kiáltott Mircsu s nagyot villant a szeme.

— Na látod, tehát beleegyezel?

— Azt nem mondtam.

— Hát most már én kérlek atyám. Én mondom, hogy szeretem e magyart, felesége akarok lenni, nélküle nem tudok élni, de ha te nem egyezel bele itt maradok, mert nélküled sem tudok élni.

Es ezzel odaborult atyja keblére, aki nem sokka ezelőtt felemelte arczáig, s miközben viharverte arcán könnycseppek szaladtak le, susogta: nem, nem, nem hagylak meghalni.

Aztán letette s így szólt Kalmárhoz: Nem bánom tehát. Két hétre van szükségem, hogy külvívő anyaimat beszédjem. Aztán két hét múlva Zágrábban találkozzunk. Ott Magyarországon pedig az esküvőig külön lakunk és aztán magának mondhatja a Bosnyák rózsát és apját, a kéknadrágosokat verő Lyekú Mircsót.

[Véga.]

ügyvédet, Csertán Márton ev. ref. lelkész, Czegléji Tivadar gazd. szaktanárt, Danilovist János főgimn. igazgatót, Gesler Nep. János kereskedőt, D. Haidekker Károly ügyvédet, Dr. Herzog Manó főrabbit Kaptósfy László nyug. közgyámot, Meszlényi György kórházi gondnokot, Nagy Ödön máv. int. igazgatót, Dr. Rózsa Ernő ügyvédet, Scholz Gyula főmérnököt, Dr. Zimmert József plébánost, Dr. Polányi Lajos városi főorvost.

— **A nyereségnek nincs szaga.** A főmai császárnak ezen elvűt osztják Dr. Steiner Leo perdoczi bérletén is. A sertés vész végig rohant a szegény emberek jószágain és miután ott már mindent kipusztított, reá került a sor a gazdag Dr. Steiner Leo sertéseire is. Nagy veszély, érzékeny veszteség fenyegette, de hát nem azért doktor a doktor, s nem azért legalább is magiszterek az emberei, hogy fejüket várják ha baj van avagy nyugodtan, közönyösen nézzék, mint pusztul a jószág s mint növekedik a kár, gondolták hát, a sonka csak sonka, a füstölt hus csak hus, ha egészséges ha beteg állat sonkája, husa, és valóságos amerikai élelmességgel, szellemmel öldösék le a beteg s darabolták fel az elejen mintegy 600 db sertést, kéztívén azokból hordószám a zsirt, ezerszám a sonkát. Az üzlet szép virágzással indult s nagy nyereséggel záródik, ha a gonosz csendőrök a manipulációt fel nem fedezik, sajnos, hogy a készletből mintegy kétszáz hetven darab sonkát foglaltak le. Ugy mondják, hogy egyik nagyobb vidéki városban tartott bál alkalmával a buffet gazdag választékosságait szinte Steiner sonkái szolgáltatták. Méltó felhőborodásban vannak tehát a közel és távol sonka és füstölt hus kedvelői, vajjon nem részesültek-e ők is Steiner különlegességében? Szó ami szó, az eset nagyon komisz eset s példás megfenyítést érdemel. Az ügynek elintézése a csurgói járás főszolgabíráját illeti, aki arról nevezetes, hogy a legkisebb esetben is — például egy elpusztított nyulniat — rónkívül magas büntetéseket szokott kiszabni, nagyon sokan kíváncsiak — mi is azok vagyunk — milyen lesz a Steiner vállalat megfőlése?

— **A somogy megyei tűzoltó-szövetség központi ügyvezetősége** a következő meghívó bocsájtotta ki. Van szerencsénk a szövetség választmányának t. tagjait a f. hó 21-én d. e. 10 órakor a szövetség hivatalos helyiségében [kaposvári önkéntes tűzoltó testületi központi tűzorség.] tartandó választmányi ülésre azon megjegyzéssel meghívni, miszerint az alapszabályok 16 szakasza az alkalomra nem jöhet alkalmazásba. Ülési tárgysorozat: Folyó ügyek referálása az ügyvezetőség részéről. Az idei közgyűlés megahapítása. A nemzeti kongresszus. A tiszti tanfolyam. Ifj. Nadasdi Sárközi Béla atispánnak, mint a szövetség díszelnökének küldött ségileg való üdvözlése a vármegye székházában. Kelt Kaposvár, 1904. február 10. Renényi s. k. díszelnök. Szabados s. k. ügyvezető alelnök. Gundy s. k. titkár.

— **Szerelmes leány öngyilkossága.** A múlt hétfőn reggel 9 órakor Kovács Etelka 24 éves leány, a szegedi ruhatisztító intézet képviselője és a korona-utcai fiókpostai állomás kezelője öngyilkosságát szándékából strychnin oldatot ivott, azután főbe lőtte magát. A házbeliek csak délelőtt 11 órakor veték észre hogy az életunt leány öngyilkosságot követett el, de ekkor már nem segíthettek rajta. Az öngyilkos leány szerelmes volt egy fiatal emberbe, aki őt el nem vehette feleségül, állítólag ezért rohant a halálba, más verziók szerint anyagi zavarok kergették a szerencsétlen nőt az öngyilkosságra.

— **A hú szolgálata jutalma.** Szép ünnepély folyt le e hó 14-én Rádon, Hanny Imre bérletén, ahol a járás bucsuzó fő-

bírája, Plachner Sándor az egybegyűlt cselédség előtt megható beszéd kíséretében Agoston Ferencz rádi magtárosnak a földművelésügyi miszter oklevelét és 100 korona jutalmát, 46 évi hű szolgálata elismerésül átadta. Ezután száz emberre való ebéd következett és utána táncz este 10 óráig, amikor is az ünneplő cselédség szép rendben eloszlott.

— **Gazdatiszti vándorgyűlés Kaposváron.** A Nem Okleveles Gazdatisztek Országos Egyesülete f. é. február 21-én délelőtt 10 órakor a városháza tanácstermében vándorgyűlést tart; Szilaha István országgyűlési képviselő, mint elnök, Holló Lajos országgyűlési képviselő, alelnök és Merza Márton a Magyar Gazdák Lapja felelős szerkesztője mint egyesületi igazgató a Somogyvármegyében lakó nem-okleveles gazdatisztek, sőt az érdeklődő földbirtokosokat és bérlőket is meghívták a vándorgyűlésre. A gyűlés tárgya a nem-okleveles gazdatisztekre nézve társadalmi, sőt magyar nemzeti szempontból, tehát eléggé végzetesnek sérelmes 1900. évi XXVII. t. cz.-nek revíziója, nemkülönben az ezzel összeüggő kérdések megvitatása s különösen a bírók és bérlők szabad rendelkezésének a törvényben írt megszorítása ügyében való orvoslás tárgyalása lesz. Reméljük, Somogyvármegye érdeklései nagy számban jelennek meg az érdekesnek ígérkező vándorgyűlésen és pedig úgy a közelből, mint a távolból, mert Somogy érdekeit egyéneinek nemcsak tájékoztatni kell az életviszonyaikat igen közelről érintő kérdésekről, hanem azokhoz hozzá is kell szólniok.

— **A csurgói polgári Casinó — Bajza emlékenek.** Február 16-án Bajza József születésének századik évfordulója alkalmával a csurgói polgári kaszinó szépen sikerült tea estélyt rendezett, amelyen Angyal Guido tanár felolvasást tartott a nagy költőről.

— **A somogy csurgói takarékpénztár részvénytársaság** f. é. (márczius 6-án délután 3 órakor ez evi rendes közgyűlését tartja saját helyiségében.

— **Ejszakai telefon szolgálat.** Február 15-étől Pecsét éjfélig meghosszabbított távbeszélő szolgálatot tartanak a kaposvári közönséget és a közbiztonság nagy érdekét kielégítendő, nálunk is be kellene hozni az éjfélig meghosszabbított távbeszélő szolgálatot. Az állam ugy is elég nagy összeget szed be a kaposvári telefon előfizetőktől.

— **A Kaposvári Zenekedvelő Egyesülete** márczius 6-án nagyobb szabású műveszi hangversenyt rendez, amelyen Vasquez Molina Italia grófnő a m. kir. operaház énekesnője is fellép. A jegyek 6, 5, 4, és 3 koronáért előjegyezhetők Löw Mór és Testvére, továbbá Kohn Izidor czégnél. A hangversenyen egy műkedvelő zongorista Somssich Andor is fog szerepelni. Amikor hírt adunk erről a hangversenyről nem hagyhatjuk szó nélkül azt a nagy falragaszt, amelyet a Zenekedvelők Egyesülete a jó ízlés rovására nyomattak reklám céljából. Az inkriminált falragaszt jelzi, hogy Somssich Andor ur szives közreműködésével és Vasquez grófnő fellépésével megy végbe a hangverseny. A művész személye iránt való tiszteletlenségnek tartjuk azt, hogy a plakát kihívóan jelzi, hogy a hitbizományos ur ingyen, a szegény énekesnő pedig pénzért működik. Dugják el Vasquez grófnő elől ezeket a falragasztásokat, mert ha meglátja (ahogy mi ismerjük) a legközelebbi vonattal vissza utazik Budapestre, anélkül, hogy Somssich urra egyúttal podiumra lépne. Itt emlíjük meg, hogy a hitbizományos és az énekesnő hangversenye előtt február 20-án egy szolidabb házi hangversenyt rendez a Zenekedvelők Egyesülete, amelynek műsora a következő: 1.

Schubert: Impromptu 4. sz. Op. 90. Zongorai előadja Merényi Jolán urhölgy 2. a) Weber: Aria (E-dur.) a Bűvös vadász-ból h) Bauer: Miért vagy másé. Éneklő Dömötör Ilona urhölgy Zongorán kíséri dr. Müller Nándor ur. 4) Haydn: 51 Quartet Op. 76. Andante. Előadja: a vonós négyes.

— **A kis Mariska mandulája.** Az öt éves Sch. Mariska mandulájáról esett szó a múlt héten a büntető járásbíró előtt. Azokról a mandulákról, amiket kiegészítve és megezekrozva árúnak a boltban. A kis baba a múlt év december 7-én maga vásárolta a mandulákat s jókedvűen megegett haza felé. Egy ismeretlen fiatal ember elébe lépett s megszólította:

— Kinek viszed a mandulákat?

— Nem viszem én senkinek magam eszem meg, válaszolt a kicsike.

— Adok neked két krajczárt, ha a mamádat s megkínárod belőle.

Az üzletet legott megkötötték, de közben az ismeretlen fiatal ember a Mariska manduláit egy zsebéből kihuzott szerelmes levélbe csomagolta. A bizalmas hangulattól természetesen a mamának volt száruva, ezer ezer csókkal, ugyanannyi öleléssel, a baba pedig „R meo“ vala. A levél szerencsésén a mama kezébe jutott, de hogy a papa is megtalálta, ez már nem mondható szerencses körülménynek. Sch. V. hirtelen haragu ember, akién Otthello vére pezsdült fel, amikor elolvasta a nejének szólt leveikét és felordított:

— Asszony! Ki írta ezt levelet?

— Tudom is én. A Mariska manduláit csomagolta bele a boltos.

Sch. nek több se kellett, a boltoshoz rohant s kikelt arcczal a tulajdonosra támadt:

— Ki adott Mariska lányomnak mandulát?

— Talán csak nem volt megmérgezve? riadozott a kereskedő.

A férj örjögött dühében:

— De igen, meg volt mérgezve, válaszolja fogcsikorgatva.

— Jézus, Mária! jajdul fel kétségbeesett rémülettel egy kereskedő segéd, én adtam a kis leánynak, még eitem is belőle.

A féltékeny férj, se szó se beszéd, — az inzultus terére lépett. A kereskedő segéd ártatlanságának tudatában a járásbíró előtt kapott elégtételt, mert Sch. V. urat a bíró 10 korona pénzbírságra ítélte.

— **Szabad Lyceum** február 17-én este különösen élvezetes előadást nyújtott az ő közönségének. Scholz Gyula kir. főmérmök Gibraltártól az Északi fokok cím alatt rendkívül érdekes felolvasást tartott, amely alatt Sima Ilye V. Ferencz vetített kepekkel mutatta be azokat a nevezetes helyeket, ahol a felolvasó megfordult. A másfél óráig tartó felolvasás alatt a közönség helyi, közeli humoros s mindvégig érdekfeszítő részleteket nagy tetszéssel fogadta s a szép vetített illusztrációkat is nagy gyönyörűséggel szemlélte.

— **Agyó — panama.** Pár héttel ezelőtt egy karczolatban megirtuk, hogy egy paraszt asszony az „agyó“ szót úgy magyarázta, hogy annak értelme: „ott egye meg a fene a hó van.“ A múlt számunkban pedig a közigazgatási bizottsági ülésről szólótunk miközben oda vetőleg megjegyeztük, hogy a közkorházi „szénpanama“ elintézésnyert Felkérésre kijelentjük, hogy mi „panama“ szó alatt nem diffamálótényt, hanem szabálytalanságot értettünk.

— **A tanítók batyu-bálja.** Mindenkit aki jelen volt, meglepett az a szép tánczesztélyt, amelyet február 13-án (szombaton) rendeztek a tanítók a korona szállóban. Tudós tónk, legnagyobb sajnálatára, bármennyire is igyekezett a jelenlévő sok szép asszony és leány (több mint százötven) névsorát összeállítani, ez csak fogyatékosan sikerült, azért közzé sem adjuk. A sajnala-

latos körülményben hibás a rendezőég is, amely a rendezésben úgy látszik annyira kifáradt, hogy a sajtónak már nem tehetett annyi szívességet, hogy segítségére legyen a névsor összeállításban. Egyébként ott láttunk több notabilitást is. A sok szép aszszony és leány — tatyuból lévén — bőven gondoskodott arról, hogy peccsenyék, sütemények, különféle csemegek stb. dolgában ne legyen hiány. Hajnalig tartott a lukulusi vacsora, utána táncz, amelyben résztvettek Kaposvár legszebb s legbájosabb asszonyai és leányai.

— A kaposvári Izs. nőegylet március elsején, kedden este a Korona szálló nagytermében tánczalkotást, zártkörű, jótékony célú jelmezes táncz rendez. Az estély kezdete este 6 órakor lesz. Belépőjegy ára 3 korona. Felülfizetéseket köszönettel fogadják a helyi hírlapokban nyugtat a rendezőség. A megjelenésnél a jelmez nem kötelező.

— A lumpok órája. A kaposvári városi tanács úgy látszik szívén hordja a lumpok érdekét erre mutat az a körülmény, hogy a város sok anyagi gondja közepett még is kiforszírozta a multban azt a beteges ideát, hogy egy kivilágított «ciferblattu» zsebórát akasszon a város háza ideitlen tornyának tetejére. A kivilágított zsebóra (láncz nélküli) ott fityeg immár a lumpok nagy öröme, de csak hadi látcsóval lehet meglátni rajta, hogy mikor hány az óra.

— Feltámadt tánczmester. Valami infámis konkurens azt a hírt terjesztette Rechnitz József esztetikai testgyakorlat, táncz és illem okleveles tanáról, hogy megboldogult az Urban, Keszthelyen, ahol éppen akkor ütötte meg a lapos guia, amikor a szupé csárdást jarta. A hír Kaposvárról, ahol Rechnitz ur meglehetősen jó névnek örvend, öszinte részvételt keltett. A hiób híron azonban hazugnak bizonyult, ezt bizonyítja az alábbi levél is, amelyben a tánczmester maga cáfolja meg halála híreit:

Tudomásomra jutott, hogy Kaposvárról valami rosszakaróm azt híresztelte, hogy én meghaltam. Tehát a mint látja még az élők között tartozok. És ezem ágamban sincs meghalni. Ezt a boldogságot utoljára hagyom. Most még fiatalnak érzem magamat és még ugrálok az ifjúság között, éppen tegnap kellett egy bába sokat ugrálnom, mikor ez a hír érkezett Kaposvárról, hogy én meghaltam. Mindjárt szaladtam egy ott levő orvoshoz, hogy vizsgáljon meg. Halott vagyok-e? vagy élek még? és az a feleletet kaptam, csak tessék tovább valcerolni, mert az élők közé tartozik; és egy szép menyecskevel tovább tánczoltam, már örömmel is, hogy az orvos vigasztalt, hogy még élek. Tehát ha élek, úgy élni kell és felhasználni az alkalmat a szépséggel mulatni, de még a szupé csárdás alatt ezt természetem kibábilni, hogy volt! Sohasem halunk meg.

— Halatunk. Kaposvár város képviselőtestülete még a mult őszi elhatározta, hogy a létesítendő vízvezeték mű Kaposvárról, mintegy 420 ezer korona költséggel felállítását s annak elkészítését azon vállalkozónak adassék át, aki a kifizendő határidőig benyújtandó zárt ajánlatában a legelőnyösebb ajánlatot teszi, fentartván magának mégis vállalkozók közti szabad választási jogot. Ugy értesülünk, hogy a pályázati határidő lejárván, a zárt ajánlatok felbontása a polgármester elnöksége alatt álló bizottságban sok érdeklődő jelenlétében a mult hétfőn történt meg s a legolcsóbb ajánlatot Zellerin, budapesti cég tette. Nem akarunk ugyan a képviselőtestület határozatának elejébe vágni a tekintetben, hogy melyik ajánlattevő vállalkozóra bizassék a reánk nézve nagy fontosságú és nagy költséggel járó vízvezeték elkészítése, de nem hagyhatjuk megemlítés nélkül, hogy a Zellerin cég és annak munkálatai felől több oldalról elegendőlenkedéseket állottunk. Sőt a Fonyódfürdőtelepen készített vízvezeték átvehető sem volt s emiatt a vállalkozócsok és Zellerin cég között perre került a dolog s négy évi pereskedés után a per Zellerin vereségével végződött.

— Bál a létesítendő távirda javára. A „Zala” mult számában olvastuk, hogy Csabrendeken bált rendeztek a létesítendő távirda javára. Csodáljuk, hogy a derék csabrendek polgárok nem ajánlották fel a bál védnökségét — a kereskedelemügyi min. kir. miniszternek, aki egy métermázsas gálliczkével felülfizetett volna — a létesítendő távirda javára.

— Katholikus Kör Kaposvárott. Alakuló féltben levő Kaposvári Katholikus Kör 1904. február hó 21-én vasárnap délután fél 4 órakor a város háza kistornyában második emeleten tartja az első nyilvános összejövetelét. Kérjük szíves megjelenését, a szent cél nemeseit, ezen szent cél elérése boldogul. Tisztelettel Dr. Zimmert József plébános.

— Az iháros berényi Casinó Inkey Pál bárót elnökévé választotta, ez alkalomból, a mult heten szépen sikerült tánczmulatságot rendeztek az iháros berényi Casinóban. A pihenő alatt lefolyó kedélyes vacsorán számos pohárköszöntőt mondtak Borbély Gyula lelkész az újonnan megválasztott elnökre: Inkey Pál báróra, ki szívélyes szavakban mondott köszönetet a megválasztásért és megemlékezésért; Breuer Izidor az alelnökre; Mészöly Ferenczet élte; Németh vései evang. lelkész a hölgyekért ürité poharát. A fész elen hangulatban reggelig tartó mulatságon résztvettek: dr. Erős Józsefné, Meszoly Ferenczné, Mező Camillné, Hámpek Lászlóné, Percze Rókusné, Borbély Gyuláné, Breuer Izidorné, Fater Mihályné, Németh Gizella, Andorka Jolán és Hailer Irén.

— A meszarosok és hentesek bája. A folyó évi farsang egyik legszebben sikerült mulatsága a somogy megyei meszarosok és hentesek bája volt, amely február 14-én vasárnap éjjel a Korona szaloban zajlott le. A bál sikerét az agilis rendezőség figyelmes elnökatalaival előre is biztosította. Nagy és valogatott közönség gyűlt össze a bál estén a szálló nagytermében, ahol a vendégeket a rendezőség élen Szilágyi Samu elnök pompas díszmagyarban fogadta. Az anugy is díszias feltűnéssel, magyar díszöltözetben ének feltűnést keltett. A táncz este 6 órakor kezdődött s mind végig pompas hangulat uralkodott a bálteremben, ahol a negyese 80 pár tánczolta. Ejelkor, a szünet alatt, lent az étteremben Horvath Imre hentes mester lelkes hangon, szép pohárköszöntőt mondott a jelenlevőkre, azzal a cskorsóból, amely 1751-ben készült s a kaposvári meszarosok csehének tulajdonát képezte; ma már ez a korsó értékes tárgya a helybeli gimnázium régiséglárának. A közönség revében Karacsonyi Aladár lapszerkesztő választott szintén meleg hangon beszédel. Ezután ki-orsolták a bál érdekességét: a kis borjút. A szerencsés nyerő Babari cigány primas volt, aki azonnal eladta 70 koronáért. Kivilágos kivirattik tartó tánczalk fejezték be a szép mulatságot, amelynek sikerére büszkék lehetnek a kaposvári meszarosok és hentesek. A bálnak különben nem csak erkölcsi, hanem anyagi sikere is volt az, utóbbi körülményt előmozdították a felülfizető közönség, melynek névsorát itt közöljük:

Németh István polgármester, Tatár Gustáv nagyvendéglős, Simonfay Lajos meszaros, 10—10 k. Sánta József vendéglős 5 k. 20 fill. Dr. Vénis Károly, Szilágyi Samu meszaros, Hirschman Mór gózmalom tulajdonos, Varga Antal meszaros Gölle, Szabó Lipót könyvkereskedő, Braun és Fleisman Bpest, 5—5 k. Frank Hugó szappanyos, Herczeg Imre főpinczér, 4—4 k. Benár Márton városi állatorvos, Pelezman Péter vasúti vendéglős 360—360 k. Mang János vendéglős 3 k. Blahut Dániel Fiume kávé, Goldstein Ig-

nác Hees, Haidekker Pál szappanyos, 2,60—2,60 k. Spiegel Armin meszaros Szarka János asztalos, 2,40—2,40 k. Neumayer Andor orás, Récsy Simon cipész, Lóbl Ferenc vendéglős, Praaszer Gyula hentes 2—2 k. Bereczk Sándor városi mérnök Géhring N. főkönyvelő, Reinprecht János főpinczér 1,60—1,60 k. Vörös Nándor cipész 1 k. 40 fill. Móza Gábor fővilágító, Grünvald Mór kávé; Weisz Ignác, Erdős János fodrász, Magyar József, Wimmer Ede meszaros, Steinbock Oszkár, Kis Miklós 1—1 k. Gruman Béla, Bakonyi N. Friedman Pál meszaros, 60—60 fill. Lóbl Henrik 50 fill. Godisa György 10 fill. Összesen 120 k. 90 fillért.

— Tenyesz bikák eladásra. A osurgói és a lengyelországi járásban az eladásra szánt tenyesz gazolvánnyal ellátott bikák kizonat jegyzéke a következő: gróf Festetics Tszilo berzencei uradalmában 14 drb. 1 1/2 — 2 éves 600 koronától 400 k. ig. báró Inkey Pál iháros-berényi uradalmából 3 drb. 3 — 3 1/4 — 1 1/2 éves, a 500 koronáeri, gróf Zichy Béla lengyelországi uradalmában 5 drb. 1 1/2 éves, 400 koronától 600 k. ig. Gaál József pamuki birtokán 6 drb. 1 1/4 éves, a 700 k.-ért, egyeseknél még 10 drb. ilyen tenyeszbika kapható. Bővebb információ nyújt az alispáni hivatal.

— A ki kertjét szereti, szép virágokat és kitünő konyhakerti terményeket akar, az tedezze magzükségletét Mautner Ödön cs. és kir. udvari magkereskedésében Budapest, Rottenbiller utca 33. A cég idei árjegyzékét, mely 226 oldalra terjed, kívánatra mindenkinek ingyen küldi. Ezen árjegyzék az általános ismeret, világhírű, kitünő magvakon kívül, még a különösen érdekes és meglepő konyhakerti és virág-udonságoknak egész soroza is tartalmazza.

— Czigany bál. A haldokló Karneval herceget Kaposvárról a cigányok temették el nagy ezeczóval. Hushagyó kedd éjszakáján vidámság dolgában kitünően sikerült alarcos bált rendeztek a mi derék muzikusaink. Lenesi néni városunk tipikus alakja volt a „bákirályné”, aki a vegyes publikum: nagyságos, tekintetes, téns és t. ez hölgyek és urak, és valogott cigány legények vegyesen unnepek, Amor isten olyan kaczenjammer kapott ezen a bálon, hogy két városi rendornek kellett őt haza kísérni az olimpusra.

Mi történik külföldön?

Az egész világ fegyelmét lekötötte az orosz japán háború, amely kelet Ázsiában mind nagyobb mérvet ölt s mind nagyobb vérengzéssel fenyeget. Egyelőre a tengereken veszedelmes a helyzet a háborús felekre, mert szárazföldön ütközetre két-három héttig alig kerül sor. Hogy hol lesz a döntő ütközet azt most még bizony nehéz meghatározni. Felhívjuk itt olvasóink figyelmét arra a Kelet-Ázsia hadi térképre, amely Szabó Lipót Korona utcai könyv és papirkereskedésének kirakatában van kitéve. E térképen a «Népjog» szerkesztősége apró zászlókkal jelzi naponta az orosz és japán hadak nyomulását. Az érdekes térképet különben állandóan nagy közönség figyeli, miértis olvasóink figyelmét is felhívjuk reá.

Felelős szerkesztő:

Karacsonyi Aladár

Laptulajdonosok és kiadók:

Szalay Karoly és Rózsa Ernő dr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal telefon száma 15.

150 sz.

tkv. 1904.

Árverési hirdetemény kivonat.

Az igali kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy néhai ifj. **Bernáth János** volt patalomi lakos hagyaték ügyében a kaposvári kir. törvényszék (az igali kir. járásbiróság) területén levő Patalom községben fekvő a patalomi 50 sztkvben **† 13/b.** hrsz. alatt foglalt **24. sz.** ház udvar és kerttel **1600 K** a **† 14/b.** 1 hrsz. kut a beltelekben, az árverést **180 kor.** ban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az

1904. évi márczius hó 10 napján délelőtt 10 órakor

Patalom községhezánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának **10 0/0** át vagyis **160 k.** és **18 kor** készpénzben vagy az **1881: LX. t. cz. 42 §** ában jelzett árfolyammal szánított és az **1881 évi november hó 1-én 3333. sz.** a. kelt igazságügyminiszteri rendelet **8. §**-ában kijelölt óvadékképes értékpaprrban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az **1881. LX. t. cz. 170 §**-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezésről kiállított szabályszerű elismervényt tátszoigaltatni.

Kelt Igalban **1904. évi jan. 27.**

A kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság.

Pataky
kir. bíró.

Hirdetemény.

Felső-Segesd urbéres gazdaközönsége a tulajdonai képező, volt szövetkezeti

bolt és raktár

helyiséget, mely a piac téren van, azonnal egy vagy több évre bérbe adja.

Tudakozhatni Felső-Segesden a gazdaközönség alulirt elnökénél.

Felső-Segesd, **1904. február 6.**

Simon Mihály
közbirtokosági elnök.

MEGHIVÁS.**A „Kaposvári Segélyszövetkezet”**

t. 1904. évi márczius hó 9-én délelőtt 10 órakor

a Központi (Fleischmann féle) szálló emeleti nagytermében

RENDES KÖZGYŰLÉST

tart, melyre a tagok ezennel meghivatnak.

T Á R G Y A K :

- 1) Az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentése, 25., 26., 27. és 28-ik osztályok mérlegeinek megápitása.
- 2) Az új 29-ik osztály alakulása.
- 3) A 25-ik osztály 1904. év végével leendő végszámolásához szükséges intézkedések megtétele.
- 4) Az alapszabályok **31. §.** értelmében 7 kilépő választányi tagnak **3 évre**, 6 póttag és 5 felügyelő-bizottsági tagnak **1 évre** leendő megválasztása.
- 5) Netáni indítványok tárgyalás.

Kaposvár, **1904. február hó 13-án.**

BAKONYI FERENGZ,
ügyvéd-titkár.

KEMÉNY SAMU,
igazgató.

A betéti könyvecskék bemutatása mellett a szavazó és választási jegyek a közgyűlést megelőző **8 napon** belül az intézet helyiségében átvehetők.

A zárszámadások a közgyűlést megelőző **15 napon** át a szövetkezet helyiségében kifüggesztve vannak és a tagok által betekintethők.

57

1904. v. h. ó

Árverési hirdetemény.

Alulírott bírósági végrehajtó az **1881. évi LX. t. cz. 102 §**-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a kaposvári kir. törvényszéknek **1903. évi 6763** számú végzése következtében **Dr. Berger Samu** ügyvéd által képviselt **Polgár Armin** javára **Bodó János** és **Rechnitz Salamon** ellen **150 k.** s járulékaik erejéig **1903. évi zsepember 5-én** foganatósított kielégítési végrehajtás útján le és felülfoglalt és **2102 kor.** ra becsült következő ingóságok, u. m. lovak, borju, szalma, széna, trágya, gazdasági szerek, stb. nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek az igali kir. járásbiróság **1904. évi V. 4714** számú végzése folytán **150 kor.** tőkeköveelés és ennek **1903. évi aug. hó 1 napjától** járó **6%** kamatai, **1/80/0** váltódíj és eddig összesen **67 K, 14 fill.** ben birólag már megállapított költségek erejéig **Göllében** a helyszínén leendő eszközzésére **1904. évi február hó 26-án délelőtt 8 órakor**

határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az **1881. évi LX. t. cz. 107 és 108 §**-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglalták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az **1881. évi LX. t. cz. 120 §** a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Igal **1904. febr. 12 n.**

Szilvágyi János
kir. bir. végrehajtó

56 szám

1904. v. h. ó

Árverési hirdetemény.

Alulírott bírósági végrehajtó az **1881. évi LX. t. cz. 102 §**-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a kaposvári kir. törvényszéknek **1903. évi V. 6205** számú végzése következtében **Dr. Berger Samu** kaposvári ügyvéd által képviselt **Polgár Armin** czéj javára **Bodó János** ellen **200 k.** s járulékaik erejéig **1903. évi szept. 5.** foganatósított biztosítási végrehajtás útján le és felül foglalt és **1390 k.** ra becsült következő ingóságok, u. m. lovak, borju, szalma, széna, trágya, gazdasági szerek stb. nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek az igali kir. járásbiróság **1904. évi V. 4614** számú végzése folytán **200 kor.** tőkeköveelés ennek **1903. évi július 1 napjától** járó **6%** kamatai, és **1/80/0** váltó díjeddig összesen **69 kor. 15 fill.** erben birólag már megállapított költségek erejéig **Göllében** a helyszínén leendő eszközzésére

1904. évi február hó 26-ik napjának délelőtti 8 órája

határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az **1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §** ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igérőnek szükség esetén becsáron alul is, el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az **1881. évi LX. t. cz. 120 §**-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Igal **1904. február hó 12.**

Szilvágyi János
kir. bir. végrehajtó

Ust

Magyar királyi szabadalmazott kocsigyára Kaposvárrott.

Bátorkodom jelen soraimmal a már 20 év óta fennálló kocsigyáramat (s minden fajtából dúsan elszerelt kocsiraktáramat uraságod szives figyelmébe ajánlani.
A midőn ezt tenni bátorkodom, nem mulaszthatom el az általam **ujjonnan feltalált** és teljesen saját gyáramban készült **ujszerkezetű kocsiaim vázlatait bemutatni, mely találmányomra m. kir. szabadalmat is nyertem**

Az újtalálmányu kocsiaim metső és hátsó tengelyei mindkét oldalon hossz. irányban áthidaló rugókkal vannak összekötve, mely rendszer az összes régiekkel szemben **ott találja meg módfeletti előnyét**, hogy a kocsi nem **oldalt**, hanem **hossz. irányban** játszik sennel fogva a leggöröngyösebb (s kivájt) utakon sem ráz, mint a rugós vagy más rendszerű kocsi, hanem ily utakon hullámszerű mozgásba jön s azért hordozása még ily utakon is igen kellemes; továbbá mivel nem oldalt, hanem hossz. irányban játszik mindenféleképen, de különösen kívájt utakon járása sokkal biztosabb, mert a **feldülés veszélyének nincs kitéve** s azonfelül is sokkal könnyebb. Már önsúlyja is az ily ruganyos kocsiéknak **100—120 kilogrammal**

kegyesebb, mint más ruganyok szerint előállított kocsié. Azonfelül ennél a kocsinál a ló nem a rugók felett, hanem közvetlen a tengelynél fogva húzza a kocsi alját s úgy a lovat sem rángatja úgy össze.

E találmányom ma már nem csak vidékünkön és a szomszédos megyékben, hanem az országnak tőlünk távolabb eső megyéiben, valamint Slavoniában, Erdélyben és Olaszországban is nagymennyiségben használatban van, a melyről nemcsak a honi, hanem a külföldi kritika is úgy nyilatkozik, hogy az eddigi gyártmányokat jóval felülmúlja, melyet a már eddig hozzám érkezett számos bel- és külföldi, czelszerű találmányomat és lelkismeretes munkámat — dicső és tetszést nyílvánító levelekkel bizonyíthatok.

Midőn kocsigyáramat és raktáramat, de különösen új találmányomat, melynek **rugórendszeréért 10 évi felelőséget vállalok**, uraságod b. figyelmébe ajánlom.
Maradtam kiváló tisztelettel

Mayer Vilmos,

kocsigyáros.

Eladó bor! Mult 1903. évi bor-terméséből **32 hektoliter** igen jó kétszer lefejtett asztali bor jutányosan eladó.

Dr. Roboz Zoltán
Kaposvár.

Somogyvármegyében **450 holdas birtok** kellő épületekkel felszerelve szabad kézből **eladó**. A részletek megtudhatók

Bakonyi Ferencz
Ügyvedi irodájában, Kaposvárrott.